

hr

TAIZÉ
 2017

**Četiri prijedloga
za 2017. godinu**

Zajedno otvarati putove nade

Početak rujna 2016. jedna od postaja Hodočašća povjerenja okupila je 7500 mladih Afrikanaca u Cotonou, u Beninu.¹ Tema ovog susreta nastavit će nas nadahnjivati tijekom 2017. godine: *zajedno* – ne sami, nego uz podršku jednih drugima – možemo *otvarati putove nade* – u sebi, oko nas i za ljudsku obitelj.

Jedno od pitanja postavljenih u Cotonou bilo je ovo: »Da bismo hranili našu nadu, kako možemo napustiti pasivni stav u kojemu čekamo da promjena dođe izvana? Kako se možemo osobno angažirati?«

Hitno je da ljudi s drugih kontinenata poslušaju silne Afrikance koji teže za većom pravdom u političkim i ekonomskim odnosima: upravo to je jedan od preduvjeta koji bi im omogućili da s poletom osmisle izgradnju bolje budućnosti u vlastitim zemljama.

Sve više mladih u Africi želi pri tome upotrijebiti svoj veliki kreativni potencijal. Tada će moći ohrabriti i mlade u drugim dijelovima svijeta koji doživljavaju slične situacije.

Kako bi, u Taizéu i drugdje, nastavili razmišljanje započeto u Cotonou, slijede četiri prijedloga koji mogu pomoći u stvaranju putova nade.

Pokušat ćemo provesti ove prijedloge u praksu s jednostavnošću. *Jednostavnost* je, zajedno s radošću i milosrđem, jedna od triju ključnih riječi koje je brat Roger želio smjestiti u srce života Zajednice iz Taizéa.

f. Alois

¹ Nakon Johannesburga (1995.), Nairobija (2008.) i Kigalija (2012.), ova četvrta afrička postaja Hodočašća povjerenja na Zemlji održana je u Cotonou, u Beninu, od 31. kolovoza do 4. rujna, na poziv katoličke i metodističke Crkve ove zemlje. Osim iz samog Benina, većina sudionika došla je iz Togo (800), Nigerije (550), Gane (100), Burkine Faso (160) i Obale Bjelokosti (50). Sveukupno je bilo zastupljeno dvadeset afričkih zemalja, a sudjelovalo je i šezdeset Europljana iz petnaest zemalja. Glavni jezici susreta bili su francuski, engleski i fon. Na zajedničkim molitvama se pjevalo i na jezicima joruba i mina.

Ostati čvrst u nadi; ona je stvarateljica kreativnosti

U nadi protiv svake nade povjerova Abraham da postane ocem naroda mnogih. (Rimljanima 4,18)

Ta je nada kao pouzdano i čvrsto sidro duše. (Hebrejima 6,19)

Tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete u nj neće ući. (Luka 18,17)

U nestabilnosti današnjega svijeta, uznemiruju nas nasilje, patnja i nepravde. Sve stvorenje jeca, kao da trpi porođajne muke. I Duh sveti jeca, ali on istovremeno daje potporu našoj nadi. (vidi: Rimljanima 8,22.26). Što, dakle, možemo učiniti?

Vjera je jednostavno povjerenje u Boga. Ona ne nudi gotove odgovore, ali pomaže da nas ne obuzmu strah ili obeshrabrenje. Ona nas šalje na put, vodi nas prema angažmanu. Kroz vjeru shvaćamo da Evanđelje širi ozračje nade, protiv svake nade.

Ta nada nije lak optimizam koji zatvara oči ispred stvarnosti, nego sidro bačeno u Boga. Ona je kreativnost. Znakovi nje već se nalaze na najne očekivanim mjestima na Zemlji.

- Hoćemo li se usuditi vjerovati u prisutnost Duha Svetoga u našim srcima te u svijetu? Možemo li se osloniti na ovu prisutnost, čak i ako je nevidljiva?
- Neka naša vjera ostane jednostavna, poput dječjeg povjerenja! To ne znači reducirati sadržaj vjere, nego držati se čvrsto onoga što je u njezinom središtu: Božja ljubav prema čovječanstvu i svim stvorenjima. Biblija nam govori o tome, od svježine početaka, kroz prepreke, pa sve do ljudske nevjere. Bog se nikada ne umara ljubiti: neka ova poruka osvježi nadu u nama!
- Kako bi nas i sve u našoj blizini prožela ova poruka, trebamo se češće okupljati na molitvu. Jednostavna ljepota molitve odražava nešto od Božjeg otajstva i može nas dovesti do osobnog susreta s Bogom.

Pojednostaviti svoj život i dijeliti s drugima

Isus reče: »Ja sam blaga i ponizna srca.« (Matej 11,29)

Besplatno primiste, besplatno dajte! (Matej 10,8)

Isus reče bogatome mladiću: »Idi, prodaj što imaš i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom.« (Matej 19,21)

Pohlepa, utrka za novcem i uspjehom, dovodi do nepravde i frustracije. Duh dijeljenja, na koji nas Evanđelje poziva, jedan je od putova nade koji danas trebamo otvoriti.

Odabir jednostavnog života izvor je slobode i radosti. Život je tada odterećen.

Jednostavnost podrazumijeva transparentnost srca. Nije naivna, ali odbija nepovjerljivost. Ona je suprotnost dvoličnosti. Omogućuje nam da uđemo u dijalog bez straha sa svima koje susrećemo. Isus nam je svojim životom dao primjer toga.

- Što se tiče materijalnih stvari, ustrajmo u pojednostavljivanju života. To će nam dati ideje kako dijeliti s ljudima koji diljem svijeta pate od ponižavajućeg siromaštva i nepravde te onima koji su u bijegu.
- Podržimo jedni druge kako bismo ostvarili hrabre znakove nade u svojem susjedstvu, na radnom mjestu, u školi ili na fakultetu, putem društvenih ili okolišnih angažmana.
- Tražimo načine kako živjeti u većem skladu sa stvorenjem kroz jednostavan stil života, pridonoseći tako borbi protiv ekoloških katastrofa i globalnog zatopljenja. To ne obvezuje samo vođe naroda; svatko može, na primjer, trošiti više lokalnih proizvoda, više koristiti javni prijevoz itd.
- Suočimo se s ovim pitanjem: jesam li spreman slijediti Krista, Onoga koji je blaga i ponizna srca? Jesam li spreman odabrati pripadati njemu zauvijek jednostavno govoreći »da«, bez očekivanja ičega zauzvrat?

Biti zajedno kako bi se razotkrila dinamika Evanđelja

Svaki bi dan jednodušno i postojano hrlili u Hram, u kućama bi lomili kruh te u radosti i prostodušnosti srca zajednički uzimali hranu. (Djela 2,46)

Različiti su dari, a isti Duh; i različite službe, a isti Gospodin; i različita djelovanja, a isti Bog koji čini sve u svima. (1 Korinćanima 12,4s)

Gostoljublja ne zaboravljajte: njime neki, i ne znajući, ugostiše anđele! (Hebrejima 13,2)

Biblija govori o dva čovjeka, Petru i Korneliju, koji se razlikuju po svim pitanjima. Tek nakon što su se upoznali, otkrili su istinu koju nitko od njih nije znao. Trebali su biti zajedno kako bi razumjeli da Duh Sveti ruši zidove i ujedinjuje one koji su mislili da su stranci. Dinamika Evanđelja se razotkriva samo kad smo zajedno. (Pročitajte: Djela apostolska 10 i 11)

Kada su kršćani podijeljeni, između denominacija ili unutar iste Crkve, evanđeoska poruka nije u potpunosti razumljiva. Hoćemo li moći koračati zajedno, ne dopuštajući međusobnim razlikama da nas rastave? Ako mi kršćani pokažemo da je jedinstvo moguće u našoj različitosti, pomoći ćemo cijelom čovječanstvu biti više ujedinjena obitelj.

- Krist ujedinjuje u jednoj zajednici muškarce i žene, djecu i starije osobe, sa svih strana, jezika i kultura, pa čak i one iz povijesno sukobljenih zemalja. Nastojimo to pokazati u svome okruženju, ondje gdje živimo.
- Da bi ostala živa, svaka je zajednica pozvana ne biti usredotočena samo na sebe. Potrudimo se razviti otvoren stav prema kršćanima koji imaju stavove drugačije od naših. Takva otvorenost srca zahtijeva trud »tumačenja«, budući da različita vjerovanja i uvjerenja mogu biti poput jezika koji su strani jedan drugome.
- Čak i ako kršćani ne mogu zaboraviti nedostatak međusobnog razumijevanja iz prošlosti, zamršene odnose koje ni danas nije jednostavno razmrsiti, hoćemo li se usuditi prihvatiti jedni druge, praštanjem i bez pokušaja utvrđivanja tko je bio u pravu ili tko je bio u krivu? Nema pomirenja bez odricanja.

- Gostoljubivost ide ruku pod ruku s prepoznavanjem drugosti drugih. Kad su njihova uvjerenja i dalje nama neshvatljiva, možemo barem uvažiti njihovu autentičnost. Upoznavanje i otkrivanje drugih sa sobom nose neku vrstu veselja!

Četvrti prijedlog:

Učvrstiti prijateljstvo kako bi se pripremio mir

Isus se ne stidi zvati nas braćom i sestrama. (Hebrejima 2,11)

Isus je rekao: »Jedan je učitelj vaš, a svi ste vi braća. Ni ocem ne zovite nikoga na zemlji jer jedan je Otac vaš – onaj na nebesima.« (Matej 23,8-9). A dalje je rekao: »Tko god vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima, taj mi je brat i sestra i majka.« (Matej 12,50)

I doći će s istoka i zapada, sa sjevera i juga i sjesti za stol u kraljevstvu Božjem. (Luka 13,29)

Doprinijeti miru i međunarodnoj pravdi još je jedan put nade koji možemo otvoriti danas.

Mir na Zemlji započinje u srcu svake osobe. Prije svega, naša se srca moraju promijeniti, a to pretpostavlja jednostavan obrat koji dopušta Božjem Duhu prebivati u nama. Kada primamo mir, on će se širiti od jedne osobe do druge. »Postignite unutarnji mir i tisuće oko vas bit će spašene.« (Serafim Sarovski, ruski redovnik, 1759.-1833.)

- Pišimo svojim vlastitim životima nove stranice jednostavne solidarnosti. Prevladajmo prepreke i zidove kojima se ljudi u različitim dijelovima svijeta odvajaju: fizičke zidove, kao i zidove neznanja, predrasuda i ideologija. Budimo otvoreni prema drugim kulturama i mentalitetima.
- Ne možemo dopustiti da odbacivanje stranaca uđe u naša srca, jer odbijanje drugih je sjeme barbarstva. Umjesto da vidimo strance kao prijatnu našem životnom standardu ili našoj kulturi, primimo ih kao članove iste ljudske obitelji. Zašto ne otići u posjet izbjeglicama,

jednostavno ih upoznati i slušati njihove priče? Potom - tko zna? Drugi koraci solidarnosti mogu slijediti.

- Upoznajmo one koji su drugačiji od nas. Dijelimo s onima koji misle drugačije, u dijalogu, gdje zaista slušamo jedni druge, ne ulazeći u rasprave i prije no što upoznamo drugu osobu. Možemo li naći načina da ostanemo prisutni na mjestima podjele i gradnje mostova? Pomolimo se za one koje ne razumijemo i koji nas ne razumiju.
- Znakove solidarnosti možemo stvarati i izvan granica vjere. Susret s vjernicima drugih religija potiče nas da produbimo poznavanje vlastite vjere, dok se pitamo što nam Bog želi reći i dati nam kroz ovu braću i sestre koji su toliko drugačiji od nas.

Tijekom sljedećih nekoliko mjeseci, na web stranici Taizéa i na društvenim mrežama objavljuvat će se osobna iskustva svih koji nastoje provesti u praksi »Četiri prijedloga za 2017. godinu«. Svoje inicijative možete podijeliti s drugima pišući na adresu: echoes@taize.fr. Vijesti o tome od sada pratite na sljedećoj stranici:

www.taize.fr/news

[@taize](https://www.facebook.com/taize)

[@taize](https://www.instagram.com/taize)

[@taize](https://twitter.com/taize) (en)

[@taize_fr](https://twitter.com/taize_fr) (fr)

Poziv crkvenim vođama za 2017. godinu

Krenimo zajedno na put!

U 2017. godini, 500. obljetnica Reformacije nudi priliku za napredovanje prema jedinstvu i nadilaženje puke srdačnosti.

Razlike između Crkava, kao i unutar svake Crkve, uvijek će postojati. O tome se mora i dalje voditi iskren dijalog; one mogu i obogaćivati. No, u svim je Crkvama, s vremenom, denominacijski identitet došao u prvi plan: ljudi se definiraju kao katolici, protestanti, ili pravoslavci. Nije li došlo vrijeme dati prednost našom kršćanskom identitetu koji imamo po krštenju?

Iz toga slijedi pitanje: ne bi li Crkve trebale usuditi se smjestiti pod isti krov, iako nisu još sva teološka pitanja riješena? Ili može li se barem govoriti o istom šatoru s kojim bismo mogli ići dalje od suviše statičnog pogleda na jedinstvo? Tako bi se radost jedinstva, makar samo u pojedinačnim događajima, već sada iskazala. Na taj bi se način mogli pokazati vidljivi znakovi Crkve Božje, Tijela Kristovog, zajedništva Duha Svetoga.

Zajedništvo među svima onima koji ljube Krista može se ustanoviti samo ako se poštuje njihova različitost; ali to zajedništvo može biti vjerodostojno samo ako je vidljivo. Potrebna nam je nova polazna točka kako bismo krenuli prema takvoj pomirenoj raznolikosti. A ta polazna je točka Krist, on koji nije podijeljen. »Samo smo kroz Isusa Krista braća jedni drugima... Po Kristu je naša uzajamna pripadnost prava, integralna i za sva vremena.« (Dietrich Bonhoeffer).

Na taj se način može ostvariti dijeljenje darova: dijeliti s drugima ono što smatramo Božjim darom, ali i pozdravljajući blaga koje je Bog stavio u njih. »To nije samo stvar primanja informacije o drugima, kako bismo ih bolje upoznali, nego prihvaćanja onoga što je Duh posijao u njih kao dar koji je i za nas.« (Papa Franjo)

Kako možemo doći pod isti krov? Kako možemo zajedno krenuti na put? Ovdje je nekoliko prijedloga:

- Sa susjedima i obiteljima različitih vjeroispovijesti, sastati se poput »bazičnih zajednica«: zajedno moliti, slušati Božju riječ, u tišini, pomažući jedni drugima, upoznavajući bolje jedni druge.
- Svaka lokalna zajednica, svaka župa ili zajednica, treba s kršćanima drugih vjeroispovijesti sve što je moguće raditi zajedno: proučavanje Biblije, socijalni i pastoralni rad, katehezu, i ne raditi ništa bez uzimanja drugoga u obzir. To bi značilo spojiti razne crkvene organizacije koje su aktivne na istome polju.

- Poduzimati zajedno djela solidarnosti, obratiti zajednički pažnju na bijedu drugih, na skrivenu nevolju, na stanje migranata, na materijalno siromaštvo i sve druge oblike patnje, prisjećajući se također brige za okoliš.
- U mnogim gradovima u kojima je povjerenje među Crkvama već naraslo, ne bi li katedrala ili glavna crkva mogla postati uobičajenom kućom molitve za sve kršćane toga grada i područja?
- Krenimo naprijed s teološkim dijalogom razvijajući dimenziju zajedničke molitve i svijest da smo već zajedno. Kada rastemo u međusobnom prijateljstvu i molimo zajedno, teološka se pitanja vide u drugačijem svjetlu.
- Čak i ako su svi kršćani primili neki udio u pastoralnom daru čuvanja jedni drugih, Crkva treba službu jedinstva na svim razinama. Služba zajedništva na univerzalnoj razini tradicionalno je povezana s rimskom biskupom. Nije li moguće da Crkve razviju različite načine povezivanja s tom službom? Ne bi li se rimski biskup mogao priznati od strane svih kao sluga koji bdije nad slogom svoje braće i sestara u njihovoj velikoj raznolikosti?
- Crkve naglašavaju da su jedinstvo u vjeri i dogovor o službi nužni za zajedničko primanje pričesti. Ne bi li one trebale pridati jednaku važnost postojećom skladu uzajamne ljubavi? Ne bi li mogle ponuditi šire euharistijsko gostoprimstvo onima koji pokazuju svoju duboku želju za jedinstvom i koji vjeruju u stvarnu prisutnost Krista? Euharistija nije samo vrhunac jedinstva; ona je ujedno i put koji vodi do njega.

Naš se kršćanski identitet formira koračajući zajedno, a ne odvojeno. Hoćemo li imati hrabrost okupiti se pod istim krovom, tako da dinamika i istina Evanđelja može biti otkrivena?

Prema jedinstvu europskoga kontinenta

Ususret migrantima, ne dopustimo da nas obuzme strah!

Na susretu u Rigi u organizaciji Taizéa na kraju prosinca 2016. okupili su se mladi iz cijele Europe, daleko šire od Europske Unije.¹ To iskustvo pokazalo je da je zajednica sposobna ujediniti ljude s cijelog kontinenta.

Ovaj je baltički susret omogućio mladima otkrivanje raznolikosti europskih naroda sa svojem vlastitom poviješću i tradicijom.

Budućnost mira zahtijeva od Europljana da prošire svoju svjesnost i dopuste da solidarnost raste među svim zemljama kontinenta. Povećavanje broja kontakata, dijeljenje i suradnja ključni su u tome.

Izgradnja jedinstva kontinenta može se održati samo ako ima više dijaloga i slušanja među zemljama: onima Europske unije i drugima; iz zapadne Europe i srednje i istočne Europe; onima na sjeveru i jugu. Glas svake zemlje, velike ili male, treba se čuti, sa svim svojim posebnostima. Važno je potruditi se kako bismo shvatili iznutra mentalitet drugih: samo na taj se način neusklađeni stavovi mogu se bolje razumjeti i izbjeci emotivne reakcije.

Mogu li Europljani otkriti da su njihovi zajednički korijeni mnogo dublji od njihovih razlika?

Nakon Drugog svjetskog rata, Europa je razvila zamah pomirenja. Zatim, nakon pada Berlinskog zida, došla je nova era traženja jedinstva. Mnogi mladi osjećaju da će Europa moći napredovati ako se uđe dublje u taj ideal bratstva. Oni žele Europu koja se ne zatvara unutar sebe, nego Europu otvorenu za druge kontinente, u solidarnosti s narodima koji prolaze kroz najveće kušnje.

Širom svijeta, žene, muškarci i djeca prisiljeni su napuštati svoju domovinu. Njihova nevolja tjera ih na odlazak. Ovaj poticaj je jači od svih prepreka podignutih kako bi im blokirale put. Vidljivi znakovi uznemirenosti u bogatijim dijelovima neće spriječiti sve koji proživljavaju nepodnošljivu patnju da napuste svoje domove.

Neki ljudi kažu: »Ne možemo primiti sve.« Drugi misle da su trenutna kretanja stanovništva neizbježna, jer su izazvana nepodnošljivim situacijama. Regulirati ova kretanja legitimno je i nužno. Prepuštanje izbjeglica krijumčarima, u čijim rukama riskiraju život diljem Mediterana protivi se svim ljudskim vrijednostima.

Bogate zemlje ne mogu izbjeci svoj dio odgovornosti za rane iz povijesti i poremećaje prirodnog okoliša koji su uzrokovali i dalje uzrokuju velike migracije: iz Afrike, s Bliskog istoka, iz Srednje Amerike i drugih regija. Danas, određene

političke i ekonomske odluke od strane bogatih zemalja još uvijek stvaraju nestabilnost u drugim područjima. Zapadna društva sada trebaju odbaciti strah od stranaca, od razlika u kulturi i početi hrabro oblikovati novo lice društva koje migracije već daju. Iako dolazak migranata uzrokuje stvarne poteškoće, njihov dolazak može potaknuti Europu na razvijanje otvorenosti i solidarnosti.

Postoje mjesta gdje je broj pridošlih izbjeglica zaista velik, a lokalni stanovnici su preopterećeni i iscrpljeni i to je razumljivo. Teret je prevelik za njih jer europske zemlje još nisu pronašle način da zajednički međusobno podijele teret. No, mnogi ljudi nude velikodušnu dobrodošlicu izbjeglicama i otkrivaju da osobni kontakti često mogu dovesti do međusobnog zajedništva.

Ništa ne može nadomjestiti osobni kontakt. To vrijedi osobito u susretu s islamom. Muslimani i kršćani mogu tražiti praktične korake, zajedno svjedočiti miru i odbaciti nasilje koje se čini u Božje ime. Prije nekih 800 godina, Sv. Franjo Asiški, u želji da doprinese miru, nije oklijevao ići u Egipat u posjet sultanu. Majka Tereza posvetila je svoj život najsiromašnijima, bez obzira na religiju.

Isolirati se unutar Europe vodilo bi u slijepu ulicu. Među Europljanima, kao i prema izbjeglicama, prijateljstvo i uzajamna podrška jedini su put kako bi se pripremio mir.

¹ Od 28. prosinca 2016. do 1. siječnja 2017. godine, mladi katolici, pravoslavci i protestanti sudjelovali su u Rigi na 39. Europskom susretu. Ova se etapa na »Hodočašću povjerenja na Zemlji« dana 2. siječnja nastavila u Tallinnu (Estonija) i Vilniusu (Litva).

Taizé 2017.

Tijekom cijele godine:

Svaki tjedan, od nedjelje do nedjelje, susreti mladih otvaraju puteve prema izvorima vjere; traženje načina kako zajednički graditi putove nade: u nama, oko nas i za ljudsku obitelj.

Od 20. do 27. kolovoza

Tjedni susret rezerviran za mlade od 18 do 35 godina, studente, mlade profesionalce, volontere, sve one koji rade ili traže posao. To može biti prilika za zajedničko razmišljanje o vlastitoj budućnosti u svjetlu vjere. Različiti su gosti pozvani govoriti o osobnom iskustvu.

Birmingham (Velika Britanija)

Od 28. travnja do 1. svibnja 2017. održat će se susret mladih u Birminghamu (Engleska) pod nazivom »Skriveno blago« koji se priprema u suradnji s različitim Crkvama grada, a sudjelovat će i brat Alois. Namjera susreta je ohrabriti sve koji se u svakodnevnom životu angažiraju za druge kroz različite inicijative. Birmingham je posebno mlad i etnički raznolik grad: sudionici iz drugih zemalja su dobrodošli!

Saint Louis (SAD)

Američka etapa »Hodočašća povjerenja« održat će se u Saint Louisu (SAD) gdje su i dalje prisutne tenzije nakon događaja u Fergusonu prije dvije godine. Godina dana tijekom koje se tamošnji pripadnici različitih Crkava okupljaju na zajedničku molitvu i razmatranja o izgradnji povjerenja završit će velikim okupljanjem, susretom koji će trajati od 26. do 29. svibnja, uz sudjelovanje mladih iz cijele Sjeverne Amerike.

Egipat

S braćom i mladima iz različitih zemalja, brat Alois posjetit će Egipat od 26. rujna do 1. listopada 2017. kako bi posjetio posebice Koptsku pravoslavnu crkvu.

Od Wittenberga do Ženeve

2017. godine, u povodu 500. obljetnice Reformacije, Zajednica iz Taizéa pozvana je pripremiti dvije zajedničke molitve:

- u subota, 27. svibnja 2017. u Wittenbergu, kao dio »Kirchentaga« Njemačke evangeličke crkve,
- u petak, 3. studenoga 2017. u katedrali u Ženevi, za vrijeme okupljanja mladih u organizaciji Saveza protestantskih crkava Švicarske i mreže evangeličkih Crkava.

Basel 2017/2018.

40. Europski susret mladih održat se od 28. prosinca 2017. do 1. siječnja 2018. u Baselu, u Švicarskoj.

Za detalje koji se tiču različitih susreta, pogledajte www.taize.fr/hr